

nale rammer for den økonomiske politik. Det har ministeren ret i.

Men vi slipper heller ikke for at debattere Danmarks stilling til ØMU'ens tredje fase, hvis vi vil være med i det selskab, som ministeren nævnte. Den problemstilling og de perspektiver må ikke blive tabu – heller ikke for regeringen. Selv om Danmarks økonomi er stærk, og det er den takket være mange års fast økonomisk politik, som befolkningen har fundet sig i, kan vores valuta løbes over ende, hvis der spekuleres mod den, og hvis ikke der i den situation er nogen til at hjælpe os. Derfor vil et ubrydeligt fællesskab med det øvrige EU gøre os stærkere og vanskeligere spekulation mod den danske krone.

Til slut vil jeg tilkendegive, at Venstre vil stemme imod Enhedslistens og SF's dagsordensforslag af den enkle grund, at vi er fundamentalt uenige i, at kapitalens frie bevægelighed støkker vore handlemuligheder. Vi siger tværtimod. Hvis Enhedslisten og SF tror, at vi kan være os selv nok, så tror de forkert.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ja, det er jo ikke sådan, når man har dannet sig en mening hjemmefra og så kommer med den uden at have hørt, hvad der bliver sagt. Jeg forstår ikke, hvordan Christian Mejdahl . . .

Formanden:

Hr.!

Frank Aaen (EL):

. . . kunne få ud af min tale, at Danmark skulle være sig selv nok, men det kan jeg måske få uddybet senere af hr. Christian Mejdahl.

Jeg er selvfølgelig ikke overrasket over, at hr. Christian Mejdahl synes, det er helt fint, at markedet skal styre det hele.

Det, der fik mig herop, var den flotte bemærkning om, at den finansielle sektor i Danmark selv plejer sine problemer. Hvordan kan en politiker i dette Folketing stille sig op og sige det? Når vi i timevis har diskuteret Himmerlandsbanksagen, hvor det var klart, at der blev puttet 51 mio. skattekroner i for at få den sag løst, og når vi nu ved, at i Kronebanken blev der puttet et antal snese millioner kroner for at løse det problem, og vi er helt sikre på, at der er en snes andre tilfælde, hvor der er puttet masser af skattekroner i, hvordan kan man så stille sig op her og sige, at det søreme er en dygtig finanssektor, vi har, den klarer alle sine problemer selv?

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Nu er det jo ikke kun mig, der skal høre efter. Det er der også andre, der skal.

Det, jeg sagde, var, at finansmarkedet herhjemme og finanssektoren herhjemme i det store og hele selv har fejlet op efter sig, og det mener jeg stadig væk er rigtigt. Set i det store perspektiv er det rigtigt.

Jeg erkender selvfølgelig, at der har været en række eksempler, som ordføreren også nævnte, men i forhold til de problemer, der har været i sektoren, mener jeg, jeg med god ret kan sige, at den i det store og hele selv har fejlet op efter sig.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Økonomiministeren har i sit svar på forespørgslen givet en udmærket redegørelse for de faktiske forhold mellem finansmarkederne og den økonomiske politik, og i og for sig kunne vi såmænd også godt blot tilslutte os denne besvarelse. Men jeg skal alligevel tillade mig at gå et lille skridt videre og samtidig prøve at undgå gentagelser.

Baggrunden for, at forespørgslen overhovedet er stillet, er, som det også fremgår af den fremlagte dagsorden, at Enhedslisten har en tro på, at de internationale finansmarkeder lader sig styre, eller at vi for den sags skyld i Danmark lokalt kan styre markedskræfterne helt eller delvis. Det var en filosofi, der lå bag den kommunisme, der for længst er brudt sammen som brugelig politisk ideologi bortset fra hos en lille håndfuld mennesker rundt omkring.

Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at et fornuftigt samspil mellem den økonomiske politik og de internationale finansmarkeder i længden er til vores fordel her i Danmark, og endvidere vil en fornuftig finanspolitik og valutapolitik sikre, at spekulanterne får mindst muligt udbytte af eventuelle spekulationer. Det er jo faktisk det, det drejer sig om. Man skal gøre det mindre attraktivt at spekulere. Så er det nemlig markedskræfterne, der styrer, uden at det skader.

Der er tre indbyrdes afhængige faktorer, som er væsentlige for dansk økonomi, når vi ser det i den sammenhæng: Det er renten, det er de øvrige lånebetingelser, vi har, og så er det valutakursstabiliteten.

Hele finansmarkedets funktion og liberaliseringen har økonomiministeren gennemgået i sit svar. Danmark er ikke et samfund, der kan eksistere i en osteklokke. Vi er dybt afhængige af